

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Св. Інокентій
(Кульчицький), перший
Єпископ Іркутський
(близько 1680 - 1731)

St. Innocent (Kulchyts'kyu),
first Bishop of Irkutsk (c.
1680-1731)

Saint Innocent
(Koulchytsky), le premier
évêque d'Irkoutsk (1680-
1731)

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

«Пресвята Тройця радується Тобою, Святий Владико Інокентію!»

На 9-го грудня за григоріанським календарем (це - 26-го листопада за юліанським) ми святкуємо пам'ять ще одного чудового Святого, якого дав Христу-Господу народ України. Це – Святитель Інокентій, перший Єпископ м. Іркутська в Сибірі.

Святий народився, як Іван Кульчицький у визначній шляхетській сім'ї на Чернігівщині в Україні близько 1680 р. Навчався у славній Київській Духовній Академії і прийняв чернечий постриг у Києво-Печерській Лаврі з іменем Інокентій скоро по закінченню студій десь у р. 1708. Молодий монах виявився дуже здібним і його скоро висвятили й послали викладати в Слов'яно-Грецькій-Латинській Академії у Москві в р. 1710.

Київську Митрополію передали в юрисдикцію Церкви Московської в р. 1686 і амбітний Цар Петро I завзято намагався піднести культурний рівень своєї імперії

до решта Європи. Він для цього часто користався з талантів українського Духовенства бо ж ці в більшості були більш широко мислячими чим московське.

Курс життя Інокентія розвивався блискавично! Через 4 роки він став префектом Академії, в якій викладав. У р. 1719 він ще вище піднявся в славі й вигоді. Його перенесли до Свято-Олександро-Невської Лаври в Санкт-Петербурзі, прекрасному новому місті, яке будував Цар Петро. Назначили його й головним Духовником московської флоти а тоді й Намісником Лаври. У р. 1721 його висвятили на Єпископа Переяславського.

А тоді Інокентій прийняв вирішальний крок: покинути вигідне життя професора-духовного-адміністратора з похвалами та прийняти виклик місіонерської праці на далекому Сході. Після року подорожі він дійшов до кордону Китаю але туди його не впускали декілька років. Він жив у великих злиднях, не маючи змоги виконати своє призначення, бездомний, безробітний на тисячі кілометрів віддалений від рідних земель.

Та це був час глибокого духовного просвітлення для Інокентія. Він вирішив, що в нього - покликання обслуговувати людей серед яких знаходився. Став він першим Єпископом ново створеної Єпархії Іркутської у Сибірі і занурився у цю працю. Чомусь фінанси для його трудів не прибули від імперії майже до кінця його життя за 4 роки від початку його служіння Єпископом Іркутським.

Та впродовж тих 4-ох літ Інокентій визначався, як Душпастир, турбуючись потребами пастви як духовними так і фізичними. Хоч і не мав він фінансової підтримки імперії все одно відкрив і провадив дві школи – монгольську та російську через свій Монастир Св. Вознесіння. На весні 1728 р. околицю Байкал загрожував голод через посуху. Владика Інокентій наказав служити Молебень під кінець кожної Літургії аж до Свята Пророка Іллі (2-го серпня), якого Молитви принесли кінець 7-ом рокам посухи в Ізраїлі. Ці моління здобули нагороду у виді великого спаду дощу саме в день, якого призначив Св. Інокентій – на Свято Пророка Іллі.

Роки злиднів і слабке здоров'я привели до упокоєння Св. Інокентія у Господі на 9-го грудня 1731 у доволі ранньому віці 51 літ. Похоронили його тіло під Престолом дерев'яної Церкви Монастиря. Був вогонь десь у р. 1766 та він не пошкодив тілу і знайшли, що воно – нетлінне. Стільки чуд відбулося внаслідок його заступництва, що його прославили Святим у р. 1804.

Та випробування не закінчилися. Моці Святителя конфіскували Більшовики у р. 1921, надіючись доказати ними, що нетлінність Моцїв спричинена якимись особливими процедурами зі сторони церковних провідників, які бажали обманути цим вірних. Та їхні намагання не принесли бажаного результату і вони вирішили проголошувати, що деякі тіла проходять «природну муміфікацію» і виставляли Моці Святого у різних музеях під назвою «Сибірська мумія». Ці випробування закінчилися 2-го вересня 1990 р., коли його Моці повернули до Кафедрального Собору у Знаменському Жіночому Монастирі в Іркутську, щр спричинило велику радість вірним.

Нехай Бог заступництвом Його смиренного та ревного Слуги Св. Інокентія, першого Єпископа Іркутського завжди допомагає нам посвячувати все своє життя на служіння Йому в часах добрих і злих, завжди пригадуючи те, що «Бог у всьому діє на добро для тих, що люблять Його та що покликані за Його намірами» (Римлян 8:28). Амінь.

***St. Innocent (Kulchyts'kyy),
first Bishop of Irkutsk
(c. 1680-1731)***

**“The Trinity delights in you, O Holy
Bishop Innocent.”**

On December 9 on the Gregorian Calendar (which is November 26 on the Julian) we celebrate the memory of another of the marvelous Saints offered to Christ by the people of Ukraine. It is that of St. Innocent, the first Bishop of Irkutsk in Siberia.

He was born Ivan Kulchyts'kyy to a distinguished aristocratic family in the Chernihiv region of Ukraine about the year 1680. He attended the prestigious Kyiv Spiritual Academy and accepted monastic tonsure in the Kyivan Monastery of the Caves taking the name Innocent shortly after his graduation in about 1708. The young Monk was clearly very talented and was soon ordained and sent to teach at the Moscow Slavonic-Greek-Latin Academy in 1710.

The Metropolia of Kyiv had come under the jurisdiction of the Church of Moscow in 1686 and the ambitious Tsar, Peter I was determined to bring his empire up to European standards. Talented Ukrainian clergy were often key players in the Tsar's plans, as they were usually a good deal more broad-minded than their Russian colleagues.

Innocent's accession was stellar!

***Saint Innocent
(Koulchytsky), le premier
évêque d'Irkoutsk
(1680-1731)***

**"La Trinité met Son plaisir en toi,
ô Saint-Évêque Innocent".**

Le 9 décembre selon le calendrier grégorien (c'est le 26 novembre selon le calendrier julien), nous commémorons un autre Saint merveilleux donné à Jésus par le peuple ukrainien. C'est Saint-Innocent, le premier Évêque d'Irkoutsk, en Sibérie.

Il est né vers 1680 dans une famille aristocratique de la région de Tchernihiv, en Ukraine. Son nom à la naissance était celui d'Ivan Koulchytsky. Il a fréquenté la prestigieuse Académie Spirituelle et a accepté la tonsure monastique dans la Laure des Grottes de Kyiv en prenant le nom d'Innocent tout de suite après avoir terminé ses études en 1708. Le jeune moine était très doué et bientôt il a été ordonné et envoyé enseigner à l'Académie Slave-Grèque-Latine à Moscou en 1710.

La Métropole de Kyiv a passé sous la juridiction de l'Église moscovite en 1686 et Pierre le Grand, tsar ambitieux, était déterminé à amener son empire au niveau des normes européennes. De talentueux ecclésiastiques ukrainiens jouaient souvent un rôle incontournable dans les plans du tsar, puisque généralement ils étaient beaucoup plus ouverts d'esprit que leurs homologues russes.

Within 4 years he was made Prefect of the Academy in which he taught. In 1719 he advanced even further in glory and comfort. He was transferred to the St. Alexander Nevsky Lavra in St. Petersburg, the glittering new city constructed by the Tsar. He was named the chief Chaplain of the Moscow fleet and then Vicar of the Lavra. In 1721 he was consecrated Bishop of Pereyaslav.

Then Innocent made a fateful decision: to relinquish the comfortable life of an acclaimed professor-priest-administrator and take up the challenge of mission work in the far East. After a year's travel he arrived at the border of China, but was denied entry for several years. He lived in poverty and great want, unable to fulfill his appointment, homeless, unemployed and thousands of kilometers away from his native land.

However it was a time of spiritual enlightenment for Innocent. He decided that he would minister to the people where he found himself. He became the first Bishop of the newly-created Eparchy of Irkutsk in Siberia and threw himself into his work. Curiously, the financial support for his work did not come from the Empire until just before his repose within 4 years of his service as Bishop of Irkutsk.

During those four years St. Innocent distinguished himself as a Pastor, caring for the needs of his flock, both spiritual and physical. Without the financial support of the Empire he still managed to open and run two schools, one Mongolian and the other Russian through his Holy Ascension Monastery. In the spring of 1728 the Baikal region was threatened by famine due to drought. Bishop Innocent ordained that a Moleben' be served at the end of each Liturgy right up to the Feast of St. Elias

L'ascension d'Innocent était spectaculaire ! En 4 ans il est devenu Préfet de l'Académie où il enseignait. En 1719 il a avancé encore plus dans la gloire et dans le confort. Il a été transféré à la Laure de Saint-Alexandre Nevsky à Saint-Petersbourg, nouvelle ville brillante, construite par le tsar. Il a été nommé l'Aumônier en chef de la flotte moscovite et ensuite le vicaire de la Laure. En 1721 il a été ordonné l'Évêque de Pereyaslav.

Et à ce moment, Innocent a pris une décision fatidique de renoncer à la vie luxueuse d'un professeur-prêtre-administrateur acclamé et d'aller comme un missionnaire à l'Extrême-Orient. Après le voyage qui a duré un an, il est arrivé à la frontière de la Chine, mais on lui a refusé l'entrée au pays plusieurs fois. Il vivait dans la pauvreté et dans le besoin, n'étant pas en mesure d'exercer son mandat, sans abri, sans occupation, à des milliers de kilomètres de sa terre natale.

Néanmoins c'était le temps de l'éveil spirituel pour Innocent. Il a décidé de s'occuper des gens parmi lesquels il se trouvait. Alors il est devenu le premier Évêque l'Éparchie d'Irkoutsk qui venait d'être créée et s'est lancé dans le travail. Curieusement, il n'a reçu de support financier de l'Empire jusqu'à sa mort après 4 ans de service comme l'Évêque d'Irkoutsk.

Pendant ces quatre ans, Saint-Innocent s'est distingué comme Pasteur prenant soin de son troupeau et de ses besoins, physiques et spirituels. Sans aucune subvention de la part de l'Empire, il a réussi à ouvrir et administrer deux écoles, dont l'une était mongole et l'autre – russe, à la base de son Monastère de la Sainte-Ascension. Au printemps 1728, la région de Baïkal était menacée par la

(August 2), whose prayers brought rain to Israel after 7 years of drought. These prayers were rewarded by a huge rainfall on the very day St. Innocent had designated – the Feast of St. Elias.

Years of want and fragile health led to St. Innocent's falling asleep in the Lord on December 9, 1731, at the relatively early age of 51 years. His body was interred under the Holy Table of the wooden Church of the Monastery. A fire (sometime in 1766), did not harm the body and it was discovered to be incorrupt. So many miracles ensued as a result of his intercession that he was canonized in 1804.

More trials were ahead. His Relics were confiscated in 1921 by the Bolsheviks, who hoped to prove by them that Saints' Relics were rendered seemingly incorrupt as a result of some special processes done by Church authorities to deceive the faithful. Their efforts were fruitless and they decided to proclaim that some bodies could undergo a "natural mummification" and put St. Innocent's body on exhibit in various museums with the simple title of "Siberian mummy". This trial came to an end on September 2, 1990, when his relics were restored to the Cathedral in the Women's Monastery of the Sign in Irkutsk to the great joy of the faithful.

May God, by the intercessions of His humble and zealous servant, St. Innocent, first Bishop of Irkutsk, ever help us to dedicate all our lives to His service in good times and in bad, recognizing that "in all things God works for the good of those who love Him, who have been called according His purpose" (Romans 8:28). Amen.

famine due à la sécheresse. L'Évêque Innocent a ordonné de servir un Moleben' à la fin de chaque Liturgie jusqu'à la fête de Saint-Élie (le 2 août), dont les prières avaient amené de la pluie à Israël après 7 ans de sécheresse. Ces prières ont été récompensées par une grosse averse le même jour prédit par Saint-Innocent : la Fête de Saint-Élie.

Les années passées dans le besoin et la santé fragile ont causé la mort de Saint-Innocent le 9 décembre 1731 quand il n'avait que 51 ans. Son corps a été enterré sous la Sainte-Table de l'Église en bois du Monastère. Un incendie (en 1766) n'a pas endommagé le corps : il a été retrouvé intact. Tant de miracles ont eu lieu après son intercession qu'il a été canonisé en 1804.

Mais les épreuves étaient encore à venir. Ses Reliques ont été confisquées en 1921 par les Bolchéviks qui espéraient tromper les croyants en prouvant que les reliques des Saints restent apparemment intactes puisque les autorités ecclésiastiques font des procédures spéciales avec leurs corps. Leurs efforts étaient vains et ils ont décidé de proclamer que certains corps peuvent subir "une momification naturelle" et ont exposé le corps de Saint-Innocent dans de différents musées avec une simple mention de "momie sibérienne". Cette épreuve est venue à sa fin le 2 septembre 1990 quand ses Reliques ont été rendues à la Cathédrale dans un Couvent féminin du Signe à Irkoutsk à la jubilation des fidèles.

Que Dieu, par l'intercession de son Servant humble et zélé, Saint-Innocent, le premier Évêque d'Irkoutsk, nous aide toujours à consacrer notre vie à Lui dans les bons moments ainsi que dans les moments difficiles, et nous fait reconnaître

que " Nous savons, du reste, que toutes choses concourent au bien de ceux qui aiment Dieu, de ceux qui sont appelés selon Son dessein." (Rom. 8:28). Amen.
(Traduit par Olena Yemchenko)